F. Delerue

Moj program

25840

D. Josip Kasunić

P. Delerue

MOJ PROGRAM

F. DELERUE

MOJ PROGRAM

SA FRANCUSKOG PREVEO

IVAN KUJUNDŽIĆ

IZDALA SUBOTIČKA MATICA

SUBOTICA 1946.

BAČKA DUHOVNA OBLAST — SUBOTICA

Br. 1925

Nema zapreke

Pavao Bešlić, s. r.
cenzor.

Neka se tiska

Lajčo Budanović, s. r.
biskup.

U Subotici, 28. listopada 1946.

TISKARA DEAK ALEKSANDAR U SUBOTICI — 856—1946.

MOLITVA

O Isuse, predobri Isuse, vjerujem u te, ufam se u te, ljubim te, tebi se predajem.

Da tebi služim, primam danas život onakav kakav hoće tvoje neizmjerno ljubezno Srce, onakav kakvoga mi ono bude odredilo svaki dan, sa svim dužnostima i tegobama. Učini moju dušu jakom, strpljivom i dobrom.

Daj da u tvojoj ljubavi nadjem mir, što si ga obećao.

Marijo, blagoslovi, pomozi i spasi svoje dijete!

Đušo, koja želiš živjeti u ljubavi Isusovoj, otvori ovu knjižicu Osjećaji, što će ti ih ona iznijeti već su tvoji. Izgovaraj ih često, priprosto i sa povjerenjem božanskom Učitelju srdaca. Njegova milost učinit će, da se oni obistine i da postanu neizbrisivi.

F. Đ.

MOJ PROGRAM

Kako li je dobro i korisno po mene jadno stvorenje, koje je bačeno u život i koje traži svoj put, što imam svoj program rada . . . što poznam svoj cilj i put . . . što nijesam bez orijentacije ovdje na zemlji, kao u kakvoj pustinji bez puta! . . .

Koga ću moliti za ovu životnu orijentaciju, ako ne Isusa? Gdje ću je naći, ako ne u Isusa?

On je moj suvereni Gospodin. Od njega dobijam egzistenciju. On ima puno pravo da raspolaže sa mnom po miloj volji.

On, Istina i Život, udostojao se biti također mojim Putem. On sam me uvjerava: „Ja sam Put, Istina i Život" (Iv. 14.6.).

O Isuse, kraljevska stazo, kojom duše idu k Bogu, daj mi svjetla i snage, da te slijedim . . .

Ti ne tražiš od mene ništa, u čemu mi već prije nijesi dao divan primjer, . . . a daješ mi i pomoć svoje svemoguće desnice.

O moj vodiča i podržavatelju, ja se ufam u tebe!

* * *

Moj program se sastoji iz tri riječi: ljubiti, služiti, biti cvatak!

To je za mene sva volja Isusova. On mi je to rekao Ljubiti: „Ljubi Gospodina Boga svojega . . . To je prva i najveća zapovijed" (Mt. 22. 38.).

Služiti: „Vi ste prijatelji moji, ako držite moje zapovijedi . . . Ja sam vas odabrao i postavio vas, da idete i da rod rodite, i rod vaš da ostane" (Iv 15. 14. 16.).

Biti sretan: „Uzmite jaram moj . . . i naći ćete pokoj" (Mt 11. 29.) — „Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam" (Iv. 14. 17.).

Uzvišena je i lijepa ova volja Isusova: ona me poziva gore. Čista je, precizna i jasno mi pokazuje put. — Slatka, jer ispunja praznine moga srca odgovarajući njegovim najdubljim težnjama.

Moje težnje za ljubavlju, predanjem i srećom može potpuno ostvariti samo Isus, koji ih je u mene stavio, a on će to i učiniti, ako ja pristanem da budem njegov pravi učenik.

O Isuse, polazim pod tvojim ljubeznim i sigurnim vodstvom.

Ljubiti

1

LJUBITI ISUSA MOG BOGA

Jednoga dana ću ga gledati... licem u lice... kakav jest... ne u nesavršenom ogledalu stvorenja, nego njega samoga... bez oblaka, bez sjene, u odsjevu njegove božanske ljepote... ali ja već sada vjerujem ono, što ću jednoga dana vidjeti...

On je moj Bog! On je Sila, Veličanstvo, Moć... i pred njim ja padam na koljena, ja mu se klanjam... On je naročito u mojim očaranim očima Dobrota, Slast, Blagost, Milosrđe... On je neizmjerno savršenstvo, sve ono što privlači srce, što ga očarava i drži... Moje srce teži k njemu... uronjava u nj... gubi se u njemu...

Jer je On moj Bog, On je moja posljednja svrha... Moje srce je stvoreno za njega, i samo u njemu može se smiriti... Uživanja, časti, bogatstva, lažna dobra ovoga svijeta, ne pokušavajte više da me privučete k sebi svojim lažnim obećanjima: mojim neizmjernim težnjama može odgovoriti samo najviše i neizmjerno Dobro...

O Isuse, Bože moj, poklanjam ti svoju ljubav... Primi skromni darak svog sitnog stvorenja... neka te se on udostoji ganuti... Moj Isuse, moj Bože... sve moje... Tebe ljubiti, živjeti o tvojoj ljubavi, živjeti o tebi, to je sve što moje srce želi ovdje na zemlji i na nebu.

II

LJUBITI ISUSA BOGA STVORITELJA

Čitav svemir mi dovikuje da ljubim Isusa, jer je cijeli izišao iz njegovih stvoriteljskih ruku i iz njegove ljubavi prema meni.

Isus je vječna Riječ: „Po njemu je sve stvoreno i bez njega ništa nije stvoreno, što je stvoreno" (Iv. 1: 3.).

Poradi mene je stvorio silu prostora i oceana. Poradi mene je dao brdima njihove visine, dolinama njihove draži, ravnicama njihova bogatstva...

Poradi mene, po njegovoj odredbi, sije sunce na svodu nebeskom, a maleni cvijetak krasi moj put.

Zrak što ga udišem, hrana, koja obnavlja moje sile,... odijelo koje me pokriva, sve me potsjeća na očinsku brigu, koja sve predvida...

On je pripravio malenome mojem dječjem srcu nježnu kolijevku na rukama moje majke... On, koji je poradi mene stvorio srca, koja su me ljubila...

I pored svega, on je za mene stvorio svijet neizrecivih čudesa, nebo u kojem će me njegova nježnost poplaviti vječnim slastima...

Iza svakog od ovih darova i u svakom od njih vidim smiješak i osjećam milovanje njegove ljubavi... Sve mi govori: Ljubi Isusa!... a ja odgovaram: Ja ga ljubim, i hoću da ga ljubim, uvijek više!...

III

LJUBITI ISUSA MOGA STVORITELJA

Isus, Riječ Božija, Mudrost nestvorena, izvukao je poradi mene iz ničega vidljivi i nevidljivi svijet, svijet tjelesa i duhova,... ali on je također darovao i mene meni samome.

Ništa ga nije obvezivalo, da me pozove na život: dao je da se rodim, jer me je ljubio...

To njegovoj ljubavi nije bilo dosta. On je stvorio nadnaravni svijet i uveo me u nj, on je stvorio nadnaravni život milosti i dao mi ga...

On je stavio znak Presvetoga Trojstva na dno moje duše i na svaku moju sposobnost stvarajući je na sliku i priliku ovoga divnoga Trojstva...

On mi je dao moć da postanem sin Božji (Iv. 1 12.) i na račun sinovstva „baštinik Boga" (Rimlj. 8. 17.).

Sve što je u meni, narav i milost, sve do

najmanjeg djelića bitka dolazi od njega... djelo je ruku njegovih i njegove ljubavi . . .

Ja mu dakle dugujem i posvećujem dragovoljno cijeli moj bitak i sve moje djelovanje.

Oh! da, Isuse, poklanjam ti zauvijek sve sile moga bića, i ponajprije sav žar svoga srca.

IV

LJUBITI ISUSA PROVIDNOST

Ni vanjski svijet, ni maleni svemir — ja — nije vječna Riječ prepustila kapricu njihovih nesredjenih sila. Sa Ocem i Duhom Svetim on je Providnost, koja ravna svijetom: sa mnom. Tajnim putevima on vodi sve stvari i mene, do ispunjenja njegovih planova ljubavi.

Ja nijesam uvijek otkrio, niti ću uvijek otkriti slatku tajnu njegova vodstva... Smeta li što? . . . Ja znam, da on misli na me, da bdije nada mnom, da mi njegova mudrost i moć, u službi njegova srca, govore svakog časa što mi treba, što je za mene dobro, što je najbolje.

„Može li majka zaboraviti svoje dijete?" — govori mi on. „Ako ga ona i zaboravi, ja te ne ću zaboraviti." (Iz. 49. 15.).

Nema li u mom životu takovih zgoda, koje mi otkrivaju njegovu providencijalnu intervenciju? One su uostalom — uči nas vjera — brojnije nego minuti moga bivovanja.

Hoće li biti previše od moje vjerne ljubavi da svim danima, svim minutima plaćam ovu nježnu i vječnu brigu?

V

LJUBITI ISUSA KOJI ME ODUVIJEK LJUBI

Dok sam još bio maleno dijete od jednog dana, nesposobno da shvati i da uzvrati ljubav čijim predmetom bijah, moja majčica me ljubila... no, dok još i ne postojah, dok sam bio u ništavilu, Isus me ljubio...

Već tisuću godina Isus me voli... Već prije stvorenja svijeta Vječna Riječ, koja je, pošto je postala čovjekom nazvana Isus, ispunila je svoju vječnost svojom ljubavlju prema meni... Kao buduća majka, koja u nježnim svojim sanjama ljulja svoje dijete, okružio me je svojom ljubeznom susretljivošću.

On me je ljubio kao što Bog ljubi, sa zanosom i ushićenjem kako to može samo neizmjerna ljubav... On me je ljubio iz dna svog božanskog Bića...

On me je ljubio, a da ja to nijesam ničim zaslužio... i ako je predvidio moje slabosti i nezahvalnosti... taknut jedino svojim milosrdnim srcem...

On me je čekao... Da odgovorim na Isusovu ljubav ja sam u zakašnjenju za cijelu

jednu vječnost... Hoću da više ne gubim vrijeme i da svoj život ispunim ljubavlju prema Isusu.

VI

LJUBITI ISUSA PORADI NJEGOVA LJUBEZNOG ČOVJEŠTVA

Isus je moj Bog... On je također Bog, koji je postao čovjekom... i kako ljubak u svome Čovještvu !... U njemu — tijelu i duši — gledam najveće remek djelo božanske svemogućnosti... odsjev božanskih savršenstava... puninu milosti i ljepote... Duh Sveti ga sazdao neizmjerno ljupkog.

Kako privlači i mami naše srce Isus onakav kakav nam se objavio i kako su ga evanđelja sačuvala. Kako strpljiv, blag, ljubezan, milosrdan, bogat saučešćem i nježnošću !...

Ne bih li ja mogao, po vjeri, razmišljanjem razviti svoje srce, sa Marijom i Josipom, na sve jačim zrakama mudrosti i milosti, u mog Spasitelja dijete i mladića... sa učenicima i pobožnim ženama slijediti ga stopu po stopu u jarmu njegove dobrote — kao Magdalena sjediti do njegovih nogu i naslađivati se njegovim poukama i njegovom ljubavlju ?

A što da reknem o onim riznicama savršenstva i ljepote, koje naše zemaljske oči ne mogu otkriti ?

Anđeli se ne zasićuju promatrajući te, o moj Isuse; o moj Bože, koji si postao čovjekom... I ja ću te jednog dana gledati u vječnosti... Sada mogu vjerovati u te i ljubiti te: vjerujem i ljubim te !

VII

LJUBITI ISUSA, PORADI NJEGOVA DIVNOG ČOVJEŠTVA

Čovještvo Isusovo promatrano samo u sebi i u svojoj savršenosti jest Ideal, koji nadilazi svaki san, koji zaslužuje svako divljenje i ljubav... Ali ono je ujedinjeno sa Vječnom Riječju u drugoj osobi Presvetoga Trojstva. Isus, Bog — Čovjek, nije ljudska osoba, nego samo božanska. Po ovom ujedinjenju sa Božanstvom u osobi Riječi, sveto Čovještvo Isusovo dobiva pravo na svoje najviše savršenstvo. Uostalom, po ovom ujedinjenju, svojstva i čovječanska djela Isusova postaju božanska, jer ona pripadaju Bogu, jer su lične osobine i lična djela Božija.

Djetešce koje gledam u jaslicama jest Bog. To je Bog, koji plače, sluša, radi, moli, trpi i umire za nas.

Činilo mi se, da je moj Bog tako daleko! Po utjelovljenju došao je sasvim kraj mene, i ja po volji prilazim k njemu... otkrivajući ga pod prozirnim zastorima čovještva moga Spasitelja.

Sve je božansko u mojem Isusu !... Ja prolazim ispred njega klanjajuć se i ljubeć ga,

ljubeć i klanjajuć mu se... još više: ljubav i klanjanje se ujedinjuju da me bace do njegovih nogu... Moj predobri Isus me ne ostavlja nikad: on me diže, privija, čuva na svom srcu.

VIII

LJUBITI ISUSA MOGA BRATA

Da, Isus je moj brat!... Od nježnih izraza upotrijebio je i ovoga. A jer je on Istina, ovaj izraz kazuje jednu stvarnost... kako dirljivu! Tim dirljiviju, što je on moj brat po svom slobodnom izboru... a ne po nečijoj tudjoj volji... i čak po dvostrukom izboru svoje ljubavi.

On je sebi odabrao da mi bude brat u čovječanstvu... Gledam ga, maleno dijete, kako prima majčinu njegu koju treba kao i ostala djeca... Gledam ga kako trpi i umire po općem zakonu kojemu je podvrgnuta moja rasa, a čiji je najteži teret htio da nosi... On je čovjek... iz moje porodice... moje krvi. Da, doista, on je postao mojim bratom iz ljubavi.

On me je odabrao da budem njegovim malenim bratom u božanstvu. Ocu, kojemu od vijeka govoraše „Oče moj" govori sada sa mnom i misleći na mene „Oče naš" zazivajući tako na mene očinsku nježnost, koja njemu pripada...

Po Isusu ja ulazim u božansku obitelj gdje imam za oca Boga, a za braću sve svece. Tako

ja imadem pravo — šta kažem? dužnost — da živim familijarno sa Bogom i sa svetima.

O moj božanski brate Isuse, daj da te ljubim, i da po tebi i s tobom ljubim Oca našega, koji je na nebesima.

IX

LJUBITI ISUSA SINA MARIJINA

Marija! Ime najslađe mojim usnicama i mom srcu poslije imena Isusova! Kako li je pravo i dobro da u svojoj pobožnosti i nježnosti spojim ova dva blagoslovljena imena!

Ja ljubim Isusa, sina Marijina, jer se rodio od žene da bi nam bio sličan, da bi imao majku i da bi trebao njezinu nježnost i brigu.

Ja ljubim Isusa, sina Marijina, jer je pokazujuć se meni u rukama majčinim htio da me ohrabri i približi k sebi. Ja bih se bojao sina Božijeg, a ne bojim se sina Marijinog.

Ja ljubim Isusa, sina Marijina, jer je stvorio svoju ljubeznu majku, da me po njoj pridobije. Ja ga ljubim što je privukao moje srce takovom jednom milinom.

Ja ljubim Isusa, sina Marijina, jer je stvarajući svoju majku vrlo velikom imao namjeru, da ona meni bude sredstvom njegovih božanskih milosrđa.

Ja ljubim Isusa, sina Marijina, jer je u svom ponosu i svojoj sinovskoj nježnosti sretan što ga ljubim poradi njegove majke.

Ja ljubim Isusa, sina Marijina, i da mu dokažem svoju ljubav u ljubavi njegove majke imat ću jedno srce s njime : jer slast i dubina ljubavi stoji u su učestvovanju u dragim osjećajima sa onim koga ljubimo.

Isuse, prečisti cvijete Djevice Marije . . . Isuse, sine Marijin . . . ja te ljubim ! . . . Marijo, majko Isusova, ja te ljubim !

X

LJUBITI ISUSA MOG BRATA PO MARIJI

Isus, dajući mi sve, mogao je sebi zadržati barem srce svoje majke ! Ima li nešto vlastitije, nešto što se ne može predati, nego što je ljubav jedne majke prema svom djetetu . . . osobito majke kao što je Marija sinu kao što je Isus ?

Pa ipak je Isus htio da Marija bude moja majka, i moja, i da me ljubi, kao što je ljubila njega, materinski . . . „Evo ti sina“ reče Mariji pokazujući na Ivana, ali misleći na mene . . .

Nema nježnije ljubavi, koja više suosjeća, više prašta nego što je ljubav materinska. Nema tako dobre majke, tako slatke, tako strpljive kao Marija. Isus joj je zato povjerio ulogu milosrđa, da njegovo božansko milosrđe, prolazeći kroz srce takve majke, najsigurnije utiša moj nemir.

Oh ! Kako ja moram ljubiti Isusa priznavajući dar u kojem tako veličanstveno odsijevaju finoća i plemenitost njegova srca ! . . . Ali ja moram i hoću ljubiti Isusa, da obradujem moju majku, našu majku, Isusovu i moju . . . da moja majka bude zadovoljna sa mnom . . . i da moj božanski brat Isus bude blažen od sreće što me je predao našoj majci . . .

XI

LJUBITI ISÚSA MOG OSLOBODITELJA

Bijah bijednim robom . . . Rodjen sam u ropstvu, u lancima grijeha . . . Nijesam imao snage ni načina da se domognem slobode. I moj život, u ovim sramnim lancima, u ovom strašnom ropstvu bijaše vječna smrt . . . Ja bih upoznao i shvatio svoju nesreću tek kada bi konačno zauvijek bila nepopravijiva . . .

Isus je vidio moju bijedu . . . Ona ga je morala strašiti. On je tako dobar, da ga je ona ganula . . . On me je ljubio, dok sam ja bio njegov neprijatelj . . . On je došao prema meni. Uništio je moje okove, svukao je s mene znakove ropstva, da me zaodjene kraljevskim plaštem . . .

Moja duša je nosila u svojoj duhovnoj fizionomiji biljeg svoga poniženja. On je učinio da opet bude lijepa i dostojanstvena u njegovim očima . . .

O Isuse, moj slatki i moćni oslobodiltelju, ne ću više drugog ropstva nego samo ono tako plemenito i slatko ropstvo tvoje ljubavi . . .

Uspomenu na moje oslobođenje čuvat ću u svom srcu navijeke njegujući tako svijest zahvalnosti, koja će ojačati naše prijateljstvo, o Isuse !

XII

LJUBITI ISUSA MOGA OSLOBODITELJA

Rob grijeha morao sam navijeke biti robom pakla.

Grijehom Adamovim pala je i na mene osuda Božja. Bez milosti Isusove kako bi se mogao nadati, da ću izbjeći strašnu osudu? Sklon zlu služio bih se svojom slobodom da letim u propast.

Vječna noć... vječna smrt... vječni revolt u vječnoj mržnji... vječna srdžba protiv Ljubavi : takva me je sudbina čekala.

Isus je uzeo dekret, koji me je osuđivao. On ga je pribio na svoj križ i izbrisao svojom krvlju... Sa kolikom me finoćom, kolikim dokazima ljubavi zatim odvratio ili odveo sa opasnih staza očuvavši me od moje slabosti. Učinio me je pobjednikom u borbama, gdje je bila u pitanju moja vječna sudbina !

I on to nastavlja svaki dan i nastavljat će do kraja. Jer ja ga ljubim, ja ga hoću ljubiti i ja računam na njega. Himan moje zahvalnosti je himan moje povjerljive ljubavi !

O moj oslobiditelju, budi blagosloven, što si mi vratio svetu slobodu djece Božije : slobodu da te ljubim i da po ljubavi idem prema nebu. Čuvaj me zlih sloboda, koje bi me odvele u ropstvo kojega si me ti oslobodio!

XIII

LJUBITI ISUSA MOG SPASITELJA

Moj spas jest stići u nebo... Nebo !.. Lijepo nebo mog Isusa !... Nebo gdje se vidi Isus u svom božanstvu i čovječanstvu !... Nebo gdje ću posjedovati Isusa i gdje će on mene ljubiti... uvijek... vječno !...

Nebo je tako lijepo da, kad bih ga i vidio kao sveti Pavao, ne bih mogao izreći ljudskim govorom ni harmoniju, ni sjaj, ni neizreciva uživanja.

Nebo je tako lijepo, da je najveća kazna za osuđenike gubitak neba.

Nebo je tako lijepo, da je vrijedno krvi, što ju je Isus prolio, da mi ga zasluži.

Nebo ja nijesam poznavao. Nijesam ni mislio na nj. Isus mi ga pokazao...

Nebo... Ja nijesam imao pravo da u nj uniđem. Vrata mi bijahu zauvijek zatvorena. Isus mi ih otvorio...

Nebo... Ja nijesam znao put, koji tamo vodi. Isus mi ga pokazao tragom stopa svojih da se radujem slijedeći ga idući k svojoj sreći...

Nebo... Ja nijesam imao smjelosti, da ta-

mo krenem. Isus me podržava svojom milošću s dana u dan, da onamo dospijem.

O-Isuse, ja ću biti tako sretan u nebu što si me ti spasio, što ću svoje nebo dugovati tvojoj ljubavi...

XIV

LJUBITI ISUSA MOG OTKUPITELJA

Moj otkupitelj!... Onaj koji se nije zadovoljio da me oslobodi i spasi nego, onaj koji me je otkupio, koji je platio moj dug, moje oslobođenje, moju sreću, svaku milost, koja mi je namijenjena.

On mi je sve to mogao priskrbiti, dati a da ga to ne bi ništa stajalo. Ali da saznam, da me ljubi i koliko me ljubi, htio je da ga staje. I koliko! Jedan život pun trpljenja, na tijelu i duši stvorenim da najviše osjećaju trpljenje... vječnu agoniju srca, agoniju, čije neshvatljive tjeskobe mogu naslutiti iz Maslinskog vrta... sramotu i težinu žrtve na križu!

Jedna suza, jedna kap Isusove krvi i ne bi trebalo ništa više da me otkupi i da mu budem beskrajno zahvalan. Ali Isus je htio izliti bujicu suza i krvi.

O moj okrvavljeni Isuse, moje te srce, kad te gleda, sažaljeva i topi se od ljubavi pred tvojom ljubavi.

Da li bih ja ikada mogao otimati ljubav i trgovati njome a ti si je tako skupo platio?!...

XV

LJUBITI ISUSA GOSTA U SVETOHRANIŠTU

O Isuse, nije ti bilo dosta da umreš za me? Ti si se mogao vratiti na nebo, ondje me čekati. Ti to nijesi htio. Tvoja ljubav nije me se odrekla.

Trebalo je da ostaneš sa mnom... Da postaneš moj božanski i dragi susjed... Da mi učiniš tu radost, da te mogu naći kad ushtjednem, radost da nikad ne budem predaleko od tebe... Trebalo je da produžiš do vječnosti na našim oltarima i u našim svetohraništima svoj život poniženja, uništenja i žrtve.

Isuse, ti si u svojoj pronicljivoj ljubavi neizrecivo dobar! Ti nijesi htio da me lišiš sreće, koju je imala Marija, Josip, tvoji učenici, svete žene i oni, koji su se za tvog smrtnog života radovali tvom društvu. I iz tebe po riječima evanđelja „izlazi jedna snaga, koja ozdravlja dušu od svih njezinih slabosti, svih njezinih duhovnih bolesti. Živjeti pokraj tebe što je više moguće u mislima, kad već ne mogu tijelom, to je moja želja i moje obećanje... Što mi nije dano da cijeli život provodim u sjeni tvog svetohraništa!... Ali iznad svega, o božanski Utamničeniče, neka moje srce bude utamničenikom tvoje ljubavi...

XVI

LJUBITI ISUSA BOGA MOJIH PRIČESTI

Moja prva pričest! Prva Isusova posjeta! Moj prvi susret s Isusom! Sjećanje na nj širi miris preko cijelog mog žića... No ne bi li mi se svaka nova pričest morala činiti još dragocjenijom, jer je ona dokaz ljubavi koji se dodaje prijašnjima?

Već od moga krštenja Isus stanuje u meni svojim božanstvom... Ali pričest!... Isus, Bog, Čovjek, cijeli moj Isus dolazi u mene, zaposjeda me, daje da živim od njega, sav se predaje mojoj ljubavi!...

Isuse — Hostijo, ti si otac, koji daješ kruh svojem djetetu, majka, koja ga hrani svojim tijelom, pastir, koji pase svoju ovcu, prijatelj, koji se naginje nad svog bolesnika da ga ozdravi, spasitelj, koji daje svoje tijelo za život svijeta.

Moje bijede, naročito one, zovu me da te primim. Ti si u Euharistiji poradi svoje jadne djece, koja, jer im je zlo, trebaju tvoju brižnu njegu.

Pričešćivati se, jer ljubim Isusa... Pričešćivati se na radost Isusu... Pričešćivati se da budem jedno s Isusom... Pričešćivati se da me Isus pridigne, ojača, posveti... Živjeti od jedne pričesti do druge, od misli na prošlu i od misli na buduću pričest to je pravi život od ljubavi i u ljubavi... To ti, Isuse, želiš meni i ja tebi!

XVII

LJUBITI ISUSA, KOJI ME JE LJUBIO

On me nije izmiješao u masi, kao dobri vladar, koji voli svoj narod, ali ne može svoju misao zaustaviti na svakom posebice. Odvijeka sam bio nazočan u njegovom božanskom duhu i srcu a poslije Utjelovljenja u njegovom duhu i srcu Boga, koji je postao čovjekom.

On je mislio na me i ljubio me dok je razmatrao svoja velika djela ljubavi... On je mislio na me i ljubio me kad ih je ostvarivao: u krilu Djevice Marije... u Betlehemu... u Egiptu... u Nazaretu... na judejskim putevima... kod Zadnje večere... na Kalvariji... kad je slavno uzlazio na nebo... I uvijek, otada, bez rastresenosti i umora on misli na me i ljubi me u sjaju svoga neba i u skromnosti svakog svog svetohraništa.

Ja sam njegova ovčica, koju on zove imenom: svojim evanđeljem me o tome uvjerava... Oh! što je to dobro!... On mi naređuje da vjerujem u ovu ljubav... Srce Isusovo, ja vjerujem u tvoju ljubav prema meni...

Kako bi se moj život promijenio, kad bih ja doista bio prožet ovim smirujućim uvjerenjem! U mojim radostima blagosivat ću Isusa, u mojim nemirima, u mojoj klonulosti, u mojim trpljenjima misao njegove ljubavi prema meni bit će moja utjeha i moja podrška.

XVIII

LJUBITI ISUSA, KOJI MI PRAŠTA

Ti si me ljubio, Isuse, pa ipak znaš, kolikim ću nezahvalnostima platiti tvoju nježnost. Ti si htio, da isti moji grijesi i nevolje, pokazujući mi ujedno prekomjernu tvoju dobrotu, privuku što više tebi moje srce.

Ti si za me bio strpljiva ljubav, koja se ne umara od čekanja i od dozivanja... ljubav gorljiva, koja trči pred rasipno dijete... ljubav, koja sažaljeva više moju ranu nego svoju vlastitu muku... Ti si za mene bio odana ljubav, koja je za moje grijehe činila pokoru, da bi mi ih mogla oprostiti... ljubav plemenita, koja za jedan djelić kajanja vraća milost božansku i nebo... ljubav velikodušna, koja me po hiljaditiput prima kao prviput i zaboravlja gorka vraćanja na prošlost, koju je ona izbrisala... ljubav vješta, koja iz zla izvodi dobro i od ljage pravi sjaj.

O Isuse, ja nijesam znao da te obradujem svojom vjernošću. Ti si plakao nad mojim grijesima, hoću li te još žalostiti svojom nepovjerljivošću prema tvojem susretljivom milosrdu? Daj, da te svojim iskrenim povratkom utješim, pa da u svojim grijesima tražim ubuduće poticaj da te još više ljubim, o Ljubavi, koju ništa nije moglo umoriti!

XIX

LJUBITI ISUSA MOG PRIJATELJA

Ja se ne bih nikada usudio izgovoriti ovu riječ od straha da ne bih počinio grijeh protiv božanskog veličanstva, da me Isus sam na to nije pozvao i ohrabrio, da mi nije dao jedan sladak zakon. On je izjavio, da je moj prijatelj: ja moram vjerovati njegovoj riječi.

To što je moj Bog imao prema meni sažaljenja, što je imao milosrđa prema mojoj bijedi bit će motivom beskrajne zahvalnosti. Ali on je htio prijateljstvom vezati svoje srce uz moje, moje uz svoje, ljubavlju, koja pretpostavlja ili učvršćuje jednakost, koja dokida velike udaljenosti, koja živi od familijarnosti: kakvog li čuda!

I to je doista jedna stvarnost: milost posvetna je prijateljstvo između Isusa i mene.

Prijateljstvo uljepšava život, svijetli u sumnji, tješi u nevolji, podiže u žalosti, pravi društvo u osami. On se brine za sve, ni pred čim ne preza i nikada se ne da istrošiti. Kolike miline! Koje li sigurnosti imati Isusa za prijatelja!

Prijatelj, Isus je to na svoj način: božanski i po svojoj mjeri: neograničeno, božanski i neograničeno u plemenitosti, u finoći, u vjernosti i nježnosti...

A ja, što ću mu uzvratiti? Jer prijateljstvti se ne sastoji samo od primanja. Ja ću mu dao svoju dobru volju. Isusu će to biti mnogo, ako

mu od sveg srca dadem ono malo što jesam i ono malo što mogu.

Isuse, moj prijatelju, ljubi svog jako malog prijatelja... Pokaži, da ga voliš praveći od njega svaki dan ubuduće svog velikog prijatelja...

XX

LJUBITI ISUSA, KOJI ME JE ODABRAO

Isus me je odabrao, između hiljadu i deset hiljada, da me mnogo ljubi... Treba li da se čudim ovom izboru? Ne, jer razlog tome nije u meni, nego u njemu, u slobodnom i plemenitom elanu njegova srca.

On me je odabrao, ne kao da bih ja bio bolji, nego jer me je bezrazložno, milostivo, bez mojih zasluga ljubio osobitom ljubavlju, da me učini boljim.

Mogu li sumnjati u ovaj izbor? To bi značilo prezreti dobrohotnost i darove Isusove, njegovu neograničenu i tako finu prijaznost prema meni.

Koliko mi je milosti udijelio, kojih drugi nijesu primili! Milosti što jesam, prednost pred tolikim bićima, koja su zaostala u ništavilu. Milost krštenja, prednost pred tolikim nevjernicima. Milost kršćanskog odgoja, prednost pred tolikom siromašnom ostavljenom djecom. Nebrojene milosti oproštenja, unutarnjeg rasvjetljenja, zaštite u opasnostima duše... Milost vremena, koje mi

je ostavljeno da ljubim i koje ću otsada upotrijebiti...

I sama želja što je imam u srcu, da mnogo ljubim Isusa, odakle mi je došla ako ne od njega, od njegove fino i ustrajno susretljive milosti? Ovu želju mi je udahnuo i on je čuva, jer hoće da me dovede do još veće ljubavi.

Kako li mile perspektive i kako blage sigurnosti! O Išuse, ostvari želju svoga i moga srca dajući mi mnogo ljubavi!...

XXI

LJUBITI ISUSA SUPRUGA I VJERENIKA MOJE DUŠE

Isus je vjerenik moje duše i njen suprug: njen suprug poradi već ostvarenog jedinstva između njega i mene, njen vjerenik poradi još savršenijeg jedinstva, koje mi rezervira vječnost.

Ujedinjenje u vremenu se prvo ispunilo, a ujedinjenje u vječnosti se počelo pripremati mojim krštenjem.

Svaki porast milosti i svaka pričest usavršuju i učvršćuju ovo božansko djelo, intimnije me sjedinjuju s Isusom, donose mi novu garanciju za ostvarenje njegovih obećanja u budućnosti.

Zavjet čistoće što ga je Isus od mene tražio, ili će ga jednoga dana tražiti, uzdiže ili će uzdići moje ujedinjenje s njim na jedan viši

stupanj čuvajući i posvećujući moje srce njegovoj ljubavi, da ljubav prema Isusu bude moje glavno djelo na zemlji.

Isusu suprugu dugujem vjernost u ljubavi, koja se predaje. Isusu vjereniku dugujem vjernost u ljubavi, koja želi i koja čeka.

Supruga i vjerenica moja duša je zavjetovana ljubavi Isusovoj. Tebe ljubiti, o Isuse, to je moj glavni posao, moja isključiva težnja, moja najdublja radost, sav moj život...

Ti me čekaš već odvijeka. Oh! daj, da uskoro dođem k tebi riješen da ti dadem svoje srce... Ti si se žrtvovao do krvi. daj, da po ljubavi prema tebi primim svoj dio te boli.

XXII

LJUBITI ISUSA, KOJI MI NAREĐUJE DA GA LJUBIM

O slatke zapovijedi! O neizrecive zapovijedi! Bilo bi mnogo, o Isuse, kad bi ti tako velik dopustio meni malenome, da te ljubim, kad ne bi prezirno odbio moje jadne poklone. No ti ideš i dalje: ti upotrebljavaš svoj suvereni autoritet da blagom silom unideš u moje srce, ti mi nalažeš zakon ljubavi...

Kakva li prizora? Kakav zemaljski moguć-nik držao bi se uvriđenim, da se jedna ništica jagmi za njegovim prijateljstvom. Bezbrojna su

prijateljstva, koja preziremo i koja bi odbili, a ti Svevišnji, ti ne pristaješ samo da budeš ljubljen, ti zapovijedaš, da te ljubimo.

To još nije dosta. Ti sav svoj zakon stavljaš u ljubav, sve svoje zapovijedi u onu: da te ljubimo. Ti daješ svoje nebo za malo ljubavi iskazane ti u zadnjem času.

Kolike li sigurnosti od tada da ti se svida, kad vidiš moju skromnu ljubav i kad je primaš! O moj Učitelju, moj Vladaru, moj Bože, kako mi je dobro sasvim podložiti srce tvojoj ljubavi, da cijeli moj život u skupu i u pojedinostima prožme tvoj božanski zakon ljubavi!...

XXIII

LJUBITI ISUSA, KOJI ME POTIČE, DA GA LJUBIM

Suosjećajući sa mojom slabošću, o Isuse, ti mi ne nalažeš tešku zapovijed, da te ljubim nego samo koliko treba, da budem vjeran mojim najstrožijim dužnostima. Ali tvoje želje su veće i one još slađe sile moje srce.

Moja duša te sluša, podložna, kad mi zapovijedaš. Ona te sluša, uzbuđena, raznježena, zanešena, kad silaziš da je pozoveš na molitvu: „Draga dušo, daj svoju ljubav Ocu, koji te tako brižno ljubi... Prijatelju, koji te tako plemenito ljubi... Vjereniku, Zaručniku, koji te tako nježno ljubi!“

Ja te imam moliti mnogo milosti! Ja u svemu ovisim o tebi, u ovom životu i u vječnosti. I kad mi, zaboravljajući svoje veličanstvo, uputiš kakav zahtjev, bi li ja bio toliko drzak da te odbijem kao nametljivog molioca?

Kako bih uostalom mogao odoljeti tvojoj žarkoj želji, tvojim zaklinjanjima? Kako bih mogao svoju ljubav mjeriti jednostavnim traženjima jedne pravde, koja obavezno prijeti?

Evo moga srca: neka bude tvoje... bez pridržaja i bez škrtarenja... bez žaljenja i bez povraćaja. Moja ljubav prema tebi bit će ograničena samo mojom moći: ljubiti. Umnoži je svojom milošću, kojoj se ništa ne opire...

XXIV

LJUBITI ISUSA, KOJI TREBA MOJE SRCE

Je li to moguće? Ti si, o Isuse, Bog! Ti si sam sebi neizmjerno bogatstvo. Ja ne mogu dodati ni oduzeti kap vode bezgraničnom oceanu tvoje sreće... Pa ipak ti proširuješ žar i osjetljivost ljubavi dotle da hoćeš, da ti moje srce treba!

Moje srce je taj biser, dragocjen u tvojim očima, koje ljube, da si ga odlučio pribaviti, za kojega si sve prodao, sve dao, sve napustio...

Ja sam ovčica, čiji gubitak ti se nije činio nadoknađenim plemenitošću drugih plemenitijih duša, ovčica, koju ti slijediš kroz šikaru sve

dok našavši je ne uzmogneš je na svojim ramenima privesti u tor.

Ti si toliko htio da me trebaš da trpiš kad se udaljim od tebe... Tko bi mogao reći, koliki su udio imali, ne samo moji grijesi nego i nedostatna ljubav u tjeskobama tvoga srca, u tvojoj strašnoj agoniji?

Božanski prosjače, ti stojiš na mojim vratima, ti kucaš, da ti otvorim... Ulazi!... Jedi kruha moje ljubavi... Napajaj se mojim prijateljstvom... Otpočini u slatkoći moje nježnosti... Dopusti mi, da pobožno obrišem krvave suze sa tvog božanskog lica, koje si poradi mene prolio... Ja hoću, o Isuse, da budeš odsad blažen s mojom ljubavlju, blažen po mojoj ljubavi!...

XXV

LJUBITI ISUSA TO JE SVE MOJE SAVRŠENSTVO

Ako jezike ljudske i anđeoske govorim, a ljubavi nemam, onda sam kao mjed, koja ječi, ili praporac, koji zveči. I ako imam proroštvo i znam sve tajne i sva znanja i ako imam svu vjeru, da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam. (I. Kor. 13. 1-3).

Ako ljubim Isusa, ja mu se svidam, on je zadovoljan. A šta drugo treba?

Ako ljubim Isusa, u mom srcu će niknuti sve što se njemu svida kao u plodnoj zemlji

nakvašenoj i suncem obasjanoj. Moja duša će se poljepšati na radost Ljubljenoga : lijepa dobrotom, finoćom, strpljivošću, odricanjem, jednostavnošću: Ljubav Isusova učinit će je jakom u vjeri, čvrstom u nadi, nepobjedivom u nevoljama . . .

Povjerljivo se predajem božanskom Radniku, koji me mora obraditi, da me obradi po svojoj volji.

Ako on očekuje da se u meni proslavi mojom malenkošću, ako hoće mojom nemoću iskušati moju strpljivost, da me učini boljim. ja to hoću. Ja tražim samo njegovo zadovoljstvo, a nikako moje lično.

O Isuse, ja sam častohlepan u ljubavi. Ostalo me zanima samo kao dokaz ljubavi prema tebi. Tvoja ljubav u mom srcu i milost koja izvire iz tvog srca izvest će u meni svaku promjenu, koju ti dopustiš . . .

XXVI

LJUBITI ISUSA TO JE SVA MOJA VELIČINA.

Ja sam sasvim malen, pa se zato ne tužim. Ja nemam niti želim bogzna kako sjajnu ulogu na zemlji.

Kao Isusov život za vrijeme od trideset godina i kao Marijin i moj je sastavljen od sasvim sitnih stvari. On nije kao moćna i veličanstvena rijeka, koja ima ime, nego je kao potočić, koji teče nepoznat, u sjeni . . .

Šta mari što sam nepoznat? Najsjajnija djela bez ljubavi pred Bogom nijesu ništa, a ništa, koje oživljava jedna velika ljubav jest nešto veliko u njegovim očima. Sveta obitelj iz Nazareta mi to pokazuje svojim primjerom . . . Bog hoće srce, gleda i cijeni samo srce.

Hoću da budem velik u ljubavi, moćan po ljubavi : to je prava veličina, pravo bogatstvo, prava moć. Tko ljubi diže se do Boga. Tko ljubi posjeduje najdragocjeniju riznicu Božju. Tko ljubi raspolaže srcem i rukom Božijom.

O Isuse, u nastojanjima tvoje ljubavi, „učini u meni i za mene velike stvari.“ Jedino do čega doista nešto držim, jedino što od tebe ustrajno tražim jest, da mi dadeš, da te ljubim toliko koliko ti od mene očekuješ.

XXVII

LJUBITI ISUSA TO JE SLAST MOG ŽIVOTA

Moje srce je stvoreno da ljubi : ono ne može biti sretno bez ljubavi. No ni jedna druga ljubav ne može ga ispuniti ni zadovoljiti nego samo Isusova.

Ni škrtac u svom blagu, ni častohlepac u svojim ostvarenim sanjama, ni mekoputnik u svojim užitcima ne nalaze istinsko i trajno zadovoljstvo, Vreba ih dosada, i gađenje, i muka jednog srca, koje ostaje izgladnjelo.

Sam Isus ublažuje i zasićuje srce. Tu je njegovo obećanje, koje ne može prevariti: „Dođite k meni... i ja ću vas okrijepiti... Uzmite moj jaram... i naći ćete pokoj dušama“ (Mt. 11. 29.).

Niko te, o moj Isuse, u tome nije demantirao, pa neće ni moje srce, koje beskrajno suosjeća, za to dati prigodu.

Ja ti nježno zahvaljujem na slatkom ublaženju, koje mi je po tebi došlo, srdačno se povjeravam svakom odmoru, što ću ga još u tebi naći...

Kakve god bile kušnje, što me još u životu čekaju, ja ih unaprijed pokorno primam. Ako me kazniš, k tebi ću se uteći osvjedočen tvojim obećanjem: „Onoga, koji dolazi k meni, ne ću izbaciti napolje“ (Iv. 6. 37.). O susretljivi Isuse, čuvaj me u sigurnom zaklonu svoga srca.

XXVIII

LJUBITI ISUSA TO JE MOJE NEBO NA ZEMLJI

Koliko li će se moj život nebeski razlikovati od ovog zemaljskog! Ovdje vjerujem, tamo ću gledati... Ovdje se nadam, tamo ću posjedovati... Ovdje trpim, tamo ću se veseliti... Ovdje se borim, tamo ću se u triumfu odmarati. Samo će se jedna stvar započeta na zemlji nastaviti u nebu: ljubiti! Ovdje ljubim — tamo gore ću ljubiti...

Kad bi se blago odabranika podijelilo na dvoje, na jednoj strani sama ljubav, a na drugoj sve ostalo, i kad bi oni trebali birati između ova dva zgoditka, svi bi rekli Bogu: „Uzmi svoje darove... zakrili našim pogledima svoja čudesa, pa i svoje lic[illegible]. ukloni (za izvjesno vrijeme) harmoniju, koja nas očarava... isuši bujicu svojih naslada... ali nam ostavi ljubav, ostavi nam, da te ljubimo!“

Ljubav je dakle blago, koje oni najviše cijene...

Kako je dakle lijep moj dio neba na zemlji: ljubiti Isusa!...

Ja sam u mnogo boljem položaju nego odabranici, jer mogu rasti u ljubavi. Daj, o moj dobri Spasitelju, da iskoristim, ništa ne gubeći, tako dragocjeno vrijeme i da svaki časak moga života bude plus mojoj vječnoj ljubavi.

XXIX

LJUBITI ISUSA PO DUHU SVETOM

Ljubiti... ljubiti Isusa... najveća dužnost, najveća veličina, najveća sreća!... Ali da ljubim Isusa, kako on želi, da ga ja ljubim, kako on zaslužuje, da ga ljubim, trebalo bi mi — treba mi — srce kao njegovo, srce pobožanstvenjeno.

Ko će mi to dati? Ko će to u meni načiniti? Ko će u njemu potaći žar? Duh sveti! „A

nada se ne sramoti, jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom Svetim, koji je dat nama" (Rim, 5. 5.). On moli u meni (Rim. 8. 26.) i samo njegovom božanskom snagom dobiva suverenu milost ljubavi. On živi u meni i mene oživljuje, on djeluje u meni i čini da i ja djelujem po posvetnoj milosti, po ulivenim krepostima, po njegovim darovima. On preobrazuje, podiže i oživljava moje misli, moje osjećaje, moje srce, moju dušu.

Duše božanski, Ljubavi bivstvena, ti koji oduvijek ujedinjuješ Oca i Sina, ti koji si oblikovao Isusa u krilu Marijinu i dao mu ljudsko srce, kojim me je ljubio u smrtnoj muci, ti koji si na dan moga krštenja došao stanovati u moju dušu i koji taj stan u meni uljepšavaš svakim uvećavanjem milosti, Duše žara, Duše ognja, stavi i daj da u mom srcu najprije i iznad svega živi ljubav!...

XXX

LJUBITI ISUSA PO MARIJI

Marija je moja majka... Koliko li je milja i milosti za me u ovoj tituli! Ali ima jedna slast i milost, koju ja cijenim više od sviju: otkad je Marija moja majka, ako joj se obratim, ako joj se povjerim, imat ću srce, koje mi treba da ljubim Isusa.

Nije li uloga i dužnost majke da oblikuje srce svoga djeteta? Nije li to njezino zvanje? Ne suprotstavlja li mi ona u tom strpljivom radu umilno svoju upornu ljubav?

Marija je „Majka divna", majka vrlo savršena. Kako bi ona znala rukovati mojim srcem, izobraziti ga i dotjerati!... Bez obzira na to što je i njen primjer u ljubavi k Isusu tako privlačan!... Pa zatim „Majka božanske milosti" raspolaže snagom Duha Svetoga, da preobrazi moje srce, te da ga učini žeravicom ljubavi...

O Marijo, udovolji odjednom i tvom materinskom srcu, i Isusovom i mojem: daj da vrlo ljubim Isusa, da ga ljubim nepodijeljeno, da ga ljubim uvijek...

O Marijo, otkini od mog srca sve ono što vidiš, da se Isusu ne sviđa. Pridrži moju kolebljivu volju u borbi protiv mojih pogrešaka. Njegu u meni cvijeće vrlina, koje otsad moraju veseliti pogled tvoga božanskog Sina. Neka Isus upirući svoj pogled na me prepozna rad tvoje materinske ruke. On će ti na tom sa mnom vječno biti zahvalan.

Služiti

I

SLUŽITI : BITI KORISTAN

Ko ljubi, taj hoće da služi, jer hoće da se preda.

Ne, Isus ne će, da ja budem jadno, sitno, nekorisno biće. On sam je u moje srce stavio živu želju, da se žrtvujem. Da li bi on raspalio ovu vatru uzalud, bez cilja, ili da me ona samo muči, izjeda? . . . Oh, ne ! On je za to predobar!...

Ljubiti već znači služiti, biti koristan, jer je to ispunjenje najvišeg zadatka, poradi kojega sam stvoren . . . To je ostvarenje najuzvišenijeg i najbožanstvenijeg djela što može biti na zemlji.

A želje, koje se rađaju iz ljubavi, želje da se žrtvujem i da činim dobro ne mogu biti uzaludne, štaviše ne smiju biti takve. Moja ljubav će biti kao Isusova djelotvorna i blagotvorna.

O Isuse, ja želim služiti, jer te ljubim. Ti, bez kojega sam ja malaksao, ti, bez kojega ja ne mogu ništa a sa kime mogu sve, koristi se sa mnom prema svojoj mudrosti i ljubavi . . .

II

SLUŽITI KAO MARIJA

Moja nebeska majka je kraljica : kraljica po svojoj preuzvišenoj svetosti, po svome uzvišenom dostojanstvu, po svojoj suverenoj moći... Arkanđeo Gabrijel navješćuje njenu slavu : Milosti puna ! ... Žena blagoslovljena među svim ženama ! ... Odabranica Boga, koji je hoće učiniti svojom majkom !

Što odgovara moja majka ? Ona traži samo jedan naslov : naslov služavke, jednu povlasticu : služiti : „Evo službenice Gospodnje"

Da služi ona prima božansko materinstvo. Ona ga prima u duhu služavke : u duhu poslušnosti, duhu predanja. I time moja majka još više podiže svoju nadljudsku veličinu. Bog je toliko više uzvisuje, koliko se ona ponizuje.

O Isuse, po primjeru moje majke, naše majke, hoću da budem tvoj mali službenik ljubavi. U toj ulozi želim, kao Marija, iskoristiti svoje sile, utrošiti svoje srce, život ...

O moja nebeska majko, Marijo, pošto sam tvoje dijete, moram ti biti sličan i imam pravo, da me tvoje slatke, plemenite vrline oblikuju. Stavi u moje srce nešto poniznosti, tvoje podložnosti i tvog oduševljenja, da bi molgo s tobom reći: Evo službenice Gospodnje !

III

SLUŽITI KAO ISUS

Isus se sam mogao osloboditi da ne služi, jer je on Bog a ne čisto stvorenje. Pa ipak je htio da bude sluga i ne samo sluga svoga božanskoga Oca, nego naš. I više nego sluga : rob opterećen najtegobnijim poslovima, noseći naš teret.

On se za vrijeme svog skrivenog života stavio u stanje sluge.

U javnom životu, među svojim apostolima, on je „kao onaj koji služi" (Luk. 22., 27.). On se cijeli troši za nas, do žrtve. On bira ropske muke : bičeve, raspinjanje.

U svomu euharistijskome životu on ide tako daleko, te postaje stvar za našu upotrebu, postaje našom hranom.

Na nebu se zaposluje — opet jedna služba — da brani naše interese. Štaviše, on izjavljuje, da bi kroz beskrajne vijekove htio služiti. „Blago slugama, koje gospodar nađe budne, kad dođe! Zaista, kažem vam : on će se pripasati i posadit će ih i obilazit će, da ih posluži" (Lk. 12., 37.).

O Isuse, daj mi poniznu i predanu ljubav, koja će me učiniti slugom, kao što si ti.

IV

SLUŽITI ISUSU

Da je Bog dao, da se rodim u vrijeme smrtnog života Isusovog, kako bih se radovao što mogu biti sa dušama vjernim i plemenitim, koje su ga pratile i njemu služile, da sam kao Lazar, Marta i Marija među odabranima, kojima je dolazio da se prijateljski odmori: da posvetim svoje vrijeme i svoje sile na službu njegove božanske osobe!

Takve ću sreće biti i ja, ako neprestano uznastojim činiti njegovu volju, izvršavati njegove naloge, odgovarati njegovim željama. A to znači također i njemu služiti, biti mu koristan, sebe upotrijebiti za ostvarenje njegovih planova.

Nije važno što mi zapovjeda i čime me zaposluje! Misli samo: on je moj Učitelj. On mi je u svojim planovima zadržao jedan dio, koji je moj zgoditak, moj providencijalni posao. On hoće da se za to posluži sa mnom, a ne za drugo što. Možda je moj posao prilično čedan, ali to je volja Isusova, njegova divna, njegova mila volja. Moj dobri Učitelj zna i hoće da iskoristi najtajnija predanja, pa da iz ničega napravi nešto...

Služiti, oh, služiti Isusa, služiti Isusu svime, ma kako to bilo malo! Letim veselo u službu, koju danas od mene traži... Tako ću činiti cijelog mog života, sa njegovom milošću.

V

SLUŽITI: ČINITI DJELO ISUSOVO

Što rekoh, da me Isus hoće upotrijebiti za čedan posao? On hoće da me na svom djelu zaposli, na radu, koji mu je oduzeo njegove dane i noći, kojega je nakvasio svojim znojem i svojom krvlju.

Isus je bio Spasitelj, Otkupitelj. On je bio samo to. Svi njegovi čini, najskromniji kao i oni najuzvišeniji, služili su jedino spasu duša, otkupljenju čovječanstva... Tako mora biti sa mnom, s mojim radom, sa cijelim mojim životom.

Ja ću biti otkupitelj, ne baš uvijek izravno i vanjskim djelom nego prikrivenim prinosom ljubavi i žrtava, koje zna samo Bog. Ja ću biti maleno zrno žita, koje posijano u brazdu donosi stostruko plodnom milošću Isusovom.

Takova bijaše Marija, najsavršenija kopija Isusova, koja mu je bila data kao Eva prvome čovjeku, da mu bude pomoć sasvim nalik njemu. Služba moje božanske majke bijaše da surađuje tiho, ali korisno za otkupljenje i spas svijeta.

A ja također, u granicama moje ljubavi, ja ću biti na pomoći božanskom Otkupitelju, da dovrši svoje djelo! Isus to hoće!... Hvala Isuse!

VI

PRIBAVLJATI SRCA ISUSU

U poniznosti moga svakidanjega života ja mogu spasavati duše ! I ja to hoću, jer ih ljubim, te duše, koje je Isus ljubio i koje želi, da i ja ljubim i da ih s njim spasim.

Da izdržim u tom radu, da jače potaknem žar svoje ljubavi i svoje plemenitosti u žrtvovanju imat ću pred očima ličnu korist Isusovu, koju je on stavio u spas duša : da više bude ljubljen, da se privede što više srdaca njegovoj ljubavi.

Ja bih ga htio totiko ljubiti, mog Isusa ! To je prva služba, koju on traži od mene. A jer ja sam nijesam sposoban da ga ljubim toliko koliko on zaslužuje, hoću da ga ljubim još i onim srcima, koja ću mu pribaviti ...

Tako ću — o neizrecive milosti ! — biti u službi njegova srca ... zadovoljavajući njegovo od ljubavi izgladnjelo srce ... utažujući žeđ njegova srca žedna ljubavi ... njegujući pobožno njegovo srce što su ga ranile nezahvalnost i mlakost ...

Poradi toga ne treba da upadno činim dobro dušama. Ja ću učiniti, ako mogu, po volji Božjoj na sebi. Ali moj najskromniji napor, moja najtajnija žrtva, najskrivenija molitva vrijedi također za otkupljenje.

Dakle, na posao da Isus bude više ljubljen na zemlji i na nebu !

VII

SLUŽITI : SPASITI DUŠE, KOJE LJUBIM

U radosti, što ću je darovati Isusu pribavljajući mu srca, on me oviašćuje i poziva, da i sebi samom tražim najintimniju, najdublju, najslađu, najzavidniju radost : da spasavam duše, koje osobito volim ... da ih spasim i da ih sve posvetim.

Sve ... i one za koje se čini da je propala svaka nada. Milosrđe Isusovo imade tajna, kojih mi još nije otkrilo ...

Sve ... i one koje su već u vječnosti. Moju ljubav, moje molitve, moje današnje žrtve, kao i one od jučer i od sutra, Isus je predvidio i znao ih u zgodan čas upotrijebiti ...

Sve ... i one za koje mišljah da me ne trebaju i da su dovoljne same sebi : moji najbliži mogu imati u svojoj duši kakav mračni kutić, u kom se krije trpljenje ... I najjači ponekad u tjeskobama zovu u pomoć ...

Isus hoće u meni ove posebne ljubavi. On ih odobrava i blagosivlje, ali samo kad ih podložim njegovoj ljubavi i kad im kao glavni predmet stavljam vječna dobra. Njegova milost, koja je daleko od toga da bi ih uništila, daje im svoju moć i svoju plodnost ...

O Isuse, daj mi, jer ti to možeš ... daj mi po koju ti cijenu hoćeš ... da te jednog dana u nebu svi oni ljube, koje ja ljubim !

VIII

SLUŽITI : SLUŠATI KAO ISUS

Prva vrlina jednog malog sluge, njegova profesionalna vrlina, jest poslušnost. Sve njegove dužnosti stapaju se u jednu samo : slušati. On se brine, da ne čini nikad ono što se njemu sviđa, ni ono što on drži dobrim, nego da je na službu svojim gospodarima živeći u vječnoj ovisnosti o njihovoj volji . . .

Oh ! božanski primjeri poslušnosti što vas nalazim kod Isusa ! Za trideset godina nije radio ništa drugo nego bio podložan. I cijelim svojim životom, do najsitnijih detalja, do muke i smrti, on je ispunio proroštva, koja bijahu njegovo božansko pravilo.

O Isuse, za tvoju ljubav, da ti se svidim i da ti naličim, primam svaku ovisnost, koju ti hoćeš. Nema više mjesta mojim kapricama ni mojim naklonostima, ne ću više sve upravljati prema sebi, jednostavno i mirno slijedit ću odredbe i savjete onih, koji su mi zakoniti predpostavljeni, prilagodit ću se sa diskretnim zadovoljstvom svemu onome što se tebi sviđa, ukusu i željama svoje okolice: Isuse, eto lijepih žrtava da ti poklanjam svaki dan ! . . . Miris moje ljubavi učinit će ti ih još prijatnijima.

IX

SLUŽITI : SLUŠATI ISUSA

Sve moje ljubavi temelje se jedino na ljubavi Isusovoj i ista poslušnost meni je istovjetna sa poslušnošću Isusu. Jer vlast, ma koja, ukoliko je ona prava i zakonita dolazi od njega, jest jedno produženje njegovog milog i suverenog autoriteta.

Gajit ću u svojoj duši jednostavnu i razumnu vjeru da upoznam Boga i njegovu volju pod ljudskim zastorima, koji ih skrivaju rastrešenim pogledima.

Gajit ću srdačno poštovanje onih, koji mi govore u ime dobroga Boga, štovanje slično, malo, onome što ga imam prema čestičnjaku i sakramentalnim prilikama, gdje stanuje Isus.

Gajit ću žar ljubavi, da idem bez mrmljanja i sa oduševljenjem onamo, kamo mi naređuje poslušnost, kao da bih čuo glas moga božanskog Miljenika.

A ako ti hoćeš, Isuse, da mi poslušnost postane po zavjetu jedno vježbanje kreposti vjere, kako bih se radovao, da se tako još direktnije uspnem do tebe i da svoju vječnu poslušnost obratim u jedan neprestani akt štovanja, što ga dugujem jedino tebi !

X

SLUŽITI : NE BIRATI

Ja sam Isusu sa cijelim srcem darovao i svu svoju volju... Birati, to znači nešto malo uzeti natrag... to znači uzabrati jedan plod sa drveta, kao da bi drvo još bilo moje...

Birati znači ne biti više sasvim mali sluga. Radnik uzima jedan određeni posao i ako se od njeg traži što drugo, on može odgovoriti : „To nije moj zanat", — ili — „To nijesmo ugovorili". Sluga se stavlja na raspoloženje svojim gospodarima u svem što se njima svidi, da mu odrede s dana u dan i svakog časa.

Ja sam mali Isusov sluga sve do ljubavnog „ropstva". Ne ću dakle birati ništa, osim kad me na to pozovu poslušnost i Providnost stavljajuć mi na volju, da se opredijelim. Ja ću se tada nadahnuti više Isusovim ukusom nego li svojim. Takav izbor, to je još ovisnost i ljubav.

Ja pripadam Isusu. Neka on bira mjesto mene. Moj studij bit će da upoznam njegove prednosti, pa da s njima saglasim svoju volju i da za tim pođem svim žarom svoga srca. Ako mu se svidi da se usprotivi mojim najsvetijim željama, neka bude uvijek blagoslovljen !

Biti sretan

I

BITI SRETAN: ISUS MI OBEĆAJE MIR

Isus mi obećaje mir srca . . . Obećanje to dadoše anđeli u njegovo ime one sjajne noći njegova rođenja: „Mir na zemlji ljudima dobre volje“ (Lk. 2. 14.) . . . On sam je to obećanje obnovio: „Uzmite moj jaram . . . i naći ćete mir dušama svojim, jer jaram je moj sladak i breme je moje lako“ (Mt. 11. 29, 30.) Ovo breme i ovaj jaram — kao pticu krila — više nas nose nego što nas pritišću.

Isus mi daruje mir . . . Oh! blažene li oporuke Isusove na Zadnjoj Večeri! „Mir vam ostavljam. Mir svoj dajem vam“ (Iv. 14. 17.)

O Isuse, ja priznajem: Ti si tako dobar, da možeš darovati samo sreću . . . Sunce moga života, napuni me svojom slatkom svjetlošću: Blaženi odmore umornih srdaca, zaštiti moje srce!

Ako mi ustreba boriti se da odagnam nemir, borit ću se siguran da ugađam tebi, tebi koji si odabrao tako umirujući naziv „Knez mira“ (Iz, 9. 6.) Kada se bučni valovi podignu u meni i kada me uznemire, reci jednu riječ, učini jedan znak, da nastane veliki mir (Mt. 8. 26., Mk. 4. 39., Lk. 8. 24.)

II

BITI SRETAN: ISUS ME LJUBI

Kad i ne bih imao ovoga jamstva, da ga dobijem, lagana bi žrtva bila dati moju ljudsku sreću, i moj život i cijelo moje biće! . . . I ovu okrepljujuću sigurnost dao mi Isus badava. Nije tražio od mene ništa unaprijed . . .

Isus me ljubi . . . Isus mi je to rekao i on mi naređuje, da vjerujem u njegovu riječ . , . On je nagomilao dokaze svoje ljubavi. Ja ih susrećem svugdje: u svemiru, u meni samome, i naročito u njemu, u njegovu srcu, odakle su izišla tolika čudesa ljubavi: jaslice, križ, oltar, nebo! . . .

Isus me ljubi! . . . Toliko jadnih srdaca stavljaju na kocku sve svoje nade poradi jednog obećanja ljubavi, obećanja, koje nije uvijek iskreno, koje se ne održi uvijek, i koje, u svakom slučaju, važi samo u vremenu, koje se nemoćno spotiče o poteškóće života i ostavlja još toliko praznine u jednom srcu stvorenom za neizmjerno . . . A ja da se ne smatram sretnim imajući obećanje i riječ ljubavi Isusove: Isusove, Istine, Vjernosti, vječne i svemoguće ljubavi!

O Isuse, govori mom srcu, saopći mu svoju neizrecivu nježnost. Ja te ne molim, da osjetim tvoju ljubav, nego samo da mi dadeš milost, da u nju čvrsto vjerujem. Osjećati tvoju ljubav je slast, koja može da mi ne bude korisna. Vjerovanje u tvoju

ljubav je zasluga, svjedočanstvo povjerenja, ono mi daje snagu, koja mi treba i koja mi dostaje. Ja vjerujem, Isuse, umnoži moju vjeru!

III

BITI SRETAN: JA LJUBIM ISUSA

Ja ljubim Isusa, jer hoću da ga ljubim. Ja ljubim Isusa, jer žalim što ga ne ljubim dosta. Ja ljubim Isusa, jer ga ja za to molim, i jer će ova molba najsigurnije biti uslišana. Ja ljubim Isusa, jer ga stavljam iznad svega i jer pristajem, da sve prije izgubim nego li njega. Ja ljubim Isusa, jer u nj stavljam svoju najvišu sreću i u njegovu ljubav sve svoje težnje.

Ljubiti Isusa to je utjeha u trpljenju, jamstvo božanske zaštite u napastima, zalog naših vječnih nada, jedini uvjet prijateljstva između Boga i nas i svih povlastica, što ih ono povlači. Kakve li radosti samo u ovoj ljubavi!

Uprkos žalostima života, kad si ti u nama po božanskoj ljubavi, ti držiš, o Isuse, obećanje što si ga dao: ti razveseljuješ naše srce, ti nam donosiš jednu radost, koju nam niko i ništa na svijetu ne može oteti (Iv. 16. 22.). Ti nam daješ mir, na koji smo pozvani (Kol. 3. 15.) i daješ nam da kušamo slasti više nego što ih možemo zamisliti i što nam zemlja može dati. Ti nam naročito daješ snagu, da zaslužno podnosimo kušnje u životu.

Ne, ja ne mogu biti nesretan, kad ljubim Isusa, Isusa, koji je smirenje srca, Isusa, koji mi je sve, Isusa, koji odgovara mojoj ljubavi, Isusa, moju radost na zemlji i na nebu!

IV

BITI SRETAN: ISUS JE SA MNOM

Ja nijesam napušteno siroče, lišeno njege, brige i nježnosti. Isus je sa mnom!

Svojim božanstvom i čovječanstvom zajedno on stanuje kraj mene u svetohraništima. On dolazi k meni po svetoj pričesti svaki dan, ako ja to hoću. Znak njegove posjete ostaje u meni i miris njegovog prolaska po milostima, koje mi ostavlja.

On prebiva u meni, vječno, po milosti posvetnoj. „Onoga tko mene ljubi, ljubit će moj Otac, i mi ćemo doći k njemu i u njemu ćemo se nastaniti“ (Iv. 14. 32.). On me uvodi također i daje mi da živim u intimnosti njegova života sa Ocem i Duhom Svetim.

O Isuse, kako mi godi i kako me jača ova tvoja prisutnost! Kako si ti dobar, kad svoju radost nalaziš u „prebivanju sa djecom ljudskom“ (Prov. 8. 31.)!

U svojim žalostima, u svojoj osami, po živoj vjeri stiskat ću tvoju ruku i sam ću se privinuti k tebi. Kad nadame siđe noć — noć žalosti, razočaranja, smrti — govorit ću ti kao učenici iz Emausa: „Ostani sa mnom, jer se smrkava“ (Lk. 24. 29.), i moje utišano srce otpočinut će u tebi.

V

BITI SRETAN: MOJA PROŠLOST PRIPADA ISUSU

Moja prošlost me uznemiruje kao mrtvac, koji će uskrsnuti da me tuži. Zašto da se mučim? Ja se uzdam u Isusa moga Spasitelja.

Moja prošlost! Isus ju je uzeo i njome se opteretio, da za nju zadovolji na križu.

Moja prošlost! Isus ju je uzeo već od prvog časa moga kajanja. On je pritrčao k meni, bacio mi se o vrat, dao mi poljubac svoje nježnosti (Lk. 15. 20.). Kadgod sam se udaljavao, on je ponovo prilazio, nikada se ne umarajući.

Moja prošlost! Isus ju je uzeo u svetoj ispovijedi. On je rekao Magdaleni: „Oprošteni su ti grijesi“ (Lk. 7. 48.) Ja sam čuo istu ovu riječ, tako blagu i tako djelotvornu: to je bilo odrješenje. Zašto sumnjati u srce Isusovo, u njegovu krv, u njegovu milost?

O predobrog Isusa! On me uvjerava o svojoj radosti, kad prašta. On u mojim prošlim pogreškama otkriva poticaj mojoj ljubavi u budućnosti, jer „onaj će ljubiti manje, komu je manje

oprošteno“ (Lk. 7. 47.). Njegova nježnost je velika prema dušama, koje su ustrajno vjerne, ali ko bi opisao i slast, kojom ljubi i rasipno dijete?

Ne ću li ga poslušati, kad mi po svom zamjeniku zapovijeda, do se umirim? Poradi moga mira rekao je svojim svećenicima: Ko vas sluša, mene sluša“ (Lk. 10, 16.).

Ne ću darovati Isusu više nego što njegovo milosrđe traži: dajem mu svoju bijedu, jer on to hoće. Jedan časak ljubavi briše godine zaborava.

VI

BITI SRETAN: MOJA BUDUĆNOST PRIPADA ISUSU

Što bi to moglo pomutiti vedrinu moje duše? Možda tjeskobna briga za budućnost? Moja budućnost?! Darujući mu sebe cijelog dao sam i nju Isusu: ja sam njegov navijeke. Ne samo po punini njegovog suverenog autoriteta, nego i po slobodnom pristanku moje volje on će raspolagati sa mnom, kako bude htio.

Što će biti sutra? Ono što Isus bude htio. Prekosutra? Ono što Isus bude htio. Svaki dan moga života donijet će mi ono, što je Isus pripravio svome neznatnom sluzi i djetetu. Pod različitim oblicima, a koje ću ja oblike držati najboljima, jer se njemu sviđaju svi će mi moji dani donijeti u svim stvarima srce moga

Ljubljenoga, svjedočanstvo njegove ljubezne brige, priliku da mu dokažem svoju zahvalnu i vjernu ljubav.

Zašto bih se još uznemiravao time što mi kriju zavoji u putu? Isus vidi sav moj put: on ga je i napravio. Što mi još treba za smirenje i sigurnost?

Više ne drhtim niti pred samim neprijateljima: mojom slabošću i nestalnošću. „Onima koji se uzdaju u Gospoda, obnavljaju se snage, dobivaju krila poput orla, trčat će bez umora, ići će bez umora“ (Iz. 40. 31.).

Ja se ufam u te, o Isuse, moj Spasitelju: moj Spasitelju danas, moj Spasitelju sutra, moj Spasitelju uvijeke!

VII

BITI SRETAN: JA MORAM UMRIJETI I IĆI K ISUSU

Sasvim na dnu moga puta stoji smrt. Smrt! Predmet straha i užasa onome ko ne ljubi Isusa. Ali meni!...

O zadnji dane moga života, ja te već unaprijed blagosiljam! Još više nego ostali dani ti mi dolaziš od mog Ljubljenog. Ti ćeš mi donijeti njegove najdragocjenije milosti, njegove odlučne milosti.

Donesi mi samog mog Ljubljenog: da se pričešćujem do kraja i da umrem u najvećoj zahvali!

Ako je borba tada još žešća, ako pakao pokušava najveći napor, da me obori, Isus, vjerni prijatelj, ne će me ostaviti. On će udvostručiti pažnju čuvajuć me, i ako dopusti, da se borim, to će biti zato da moju pobjedu. učini ljepšom.

Istina je da sam grješnik vrijedan kazne. Ali ja se uzdam u Isusa, moga spasitelja, i u Mariju, majku milosrđa, koju mi je Isus dao.

Istina je također i to, da je ustrajnost do kraja nezasluženi dar, kojega niko ne može zaslužiti, ali ko ga ustrajno moli sigurno ga dobija. Ja ću za nj moliti svaki dan, molim milost, da za nj molim svaki dan. Posebice ću često govoriti: „Sveta Marijo... moli za nas... na čas smrti naše".

Prema tome mogu radosno klicati: O blagoslovljeni dane, koji ćeš biti zadnji dan mojih zaruka prije vječne svadbe Jagnjeta! Sretni dane, kada će Isus reći mojoj duši: „Dođi ljubljena: slatko prislonjena na me uspni se iz zemaljske pustinje, da te moja ljubav okruni!"

O smrti, ti si za me Isusov glasnik, ti ćeš doći onoga časa, kojega ti on označi, ti ćeš me uzeti u naručje s tim, da me zauvijek staviš u naručaj moje Ljubavi!

O Isuse, svojom smrtnom borbom utješi i posveti moju smrtnu borbu! O Isuse, svojom smrću učini da i moja smrt pred tobom bude dragocjenija!

VIII

BITI SRETAN: ISUS MI DAJE SVAGDANJI KRUH

Ja usput ne ću oslabiti, jer se Isus primio da me podržava i da me jača svagdanjim kruhom.

Svagdanji kruh, to će reći milost dana, milost sata, ona koja odgovara sadašnjim potrebama, sadašnjoj dužnosti i njezinoj poteškoći, sadašnjoj kušnji i njezinoj težini, dobru što ga danas moram izvesti...

Svagdanji kruh znači još više, euharistijski kruh, samoga Isusa, koji je postao mojom hranom, koji obnavlja moje izgubljene snage, koji raspiruje moj žar gotov da se ugasi, koji ponovo zagrijava moju nutrinu protiv hladne noći svijeta. Hranit ću se svojim kruhom, sakramentalno, svakiput kadgod budem mogao sakramentalno, onda duhovno, obnovljenom i oživljenom željom.

Isus će hraniti u meni svete energije dužnosti i kreposti, ali on će također biti kruh moga srca svojom vjernošću i stalnom ljubavlju i potporom, koju će mi pružiti, ako misli da mi treba.

Svakom danu dostaje njegova tegoba. Svakom danu također, i tegobi, koju on donosi, dostajat će tvoja milost, o Isuse. Povjerljiv i smiren predajem se tebi.

IX

BITI SRETAN: ISUS ME NAUČIO MOLITI

Što li nije učinio Isus za me učeći me moliti i dajući mojoj molitvi jamstva što ih se njegova svemoguća dobrota udostojala uz nju privezati.

On je svoje zasluge stavio u moje ruke ovlašćujući me da raspolažem ovom neiscrpivom riznicom. On mi je predao ključ svoga milosrđa i svoga neba. On mi je dao moć ganuti i dirnuti srce njegova božanskog Oca.

On je učinio da moj glas bude saslušan u odlukama Božijim. Pomažući moju tužnu nemoć da činim dobro, koje želim, on mi je dao način da postignem, onima koje ljubim, milosti koje podižu, koje spasavaju i koje tješe.

Drhćem? Molitva me hrabri. Utučen li sam? Molitva mi obećaje pobjedu. Žalostan li sam? Molitva ublažuje moje suze. Jesam li malaksao i mlitav? Molitva oživljuje u meni sveti žar. Treba li mi oproštenje? Molitva ponovo dovodi mog Boga u moje srce.

I za one, koji su mi dragi, ma kako oni bili daleko, ma kako bila očajna njihova bol i kakogod bila duboka, moja molitva leti sve do njih i nosi im prikladan lijek. Što treba da vidim i da znam? Bog, koji me sluša, vidi sve i zna sve.

O Isuse, budi blagoslovljen što si me naučio, da trebam moliti i kako trebam moliti. Daj mi jaku vjeru, koja ne pristaje nikada na sumnju, i koja osigurava molitvi punimu svoje moći.

X

BITI SRETAN: ISUS ME ČUVA

Moja duša ima dosta neprijatelja. Hoću li drhtati? Ne, jer se pouzdajem u te, o Isuse, i ruka tvoje zaštite protegnuta je na me. Ja sam se stavio u tvoje ruke, ja sam se predao tvojem vodstvu i tvojoj pažnji. Ti si rekao o svojim ovcama: „Nitko ih ne će istrgnuti iz mojih ruku“ (Iv. 10. 28.). Ja sam se utekao u tvoje srce: u tom sigurnom zaklonu ko bi me mogao pogoditi da mi doista naškodi?

Svijet je zao, opasniji poradi svojih lažnih slasti nego poradi svoje otvorene zloće. Ne bojim se svijeta: ti si ga pobijedio, o Isuse, i ti me moliš, u ime te pobjede, da imam povjerenje (Iv. 16. 33.). Dok me tvoja volja bude zadržala u svijetu, ti ćeš me u njem čuvati od zla dirljivom i svemoćnom molitvom, kojom si molio Oca za svoje učenike (Iv. 17. 15.).

Demon je bijesan: lukavstvo i snagu, on će upotrijebiti sve, da nadamnom slavi slavlje. O Isuse, ti si „jaki naoružani“, koji sigurno i u miru čuva sve što je njegovo (Lk. 11. 21.), a ja sam tvoj, o Isuse!...

Moj neprijatelj, kojeg se najviše moram bojati, to sam ja sam... Ali nijesi li ti dosta moćan, da slaviš slavlje nad mojom slabošću, koja se predaje tebi?

Sveto Srce Isusovo, ja se pouzdajem u te!

XI

BITI SRETAN: ISUS ME POVJERIO MARIJI

Dijete — ma koje.— na rukama svoje majke — ma koje — jest mirno. Ne ću li i ja, kojega je Isus stavio u ruke Marijine, imati punu sigurnost, koja blago okrepljuje srce?

Što sam ja Mariji? Dijete, koje se povjerava njoj. Mogu li ja zamisliti, da Marija — tako blaga, tako dobra, tako puna saučešća — odbije ili zanemari bijedu, koja se utječe njezinoj zaštiti?

Što sam ja Mariji? Duša, koju Isus ljubi... duša, na kojoj je ona vidjela, kako teku suze i krv Isusova... duša, za koju joj je njezin Isus rekao umirući na križu: „Evo ti sina!"

Može li Marija zaboraviti takve uspomene ili pritom ostati neosjetljiva?

Što sam ja Mariji? Ja sam Isus. Ona je čula — sa kolikim još ushićenjem srca! — božansku riječ „Što učinite jednom od mojih najmanjih, meni ste učinili". Ona dakle u meni gleda svog Isusa, koji je ponovo postao slab i sasvim malen, kojemu je potrebna njena materinska prisutnost!... A ta prisutnost je svemeguća...

Ja spavam sretan i smiren na rukama svoje majke!... I kad dođe veliki san, na njezinim rukama ću i usnuti, da se probudim u nebu...

XII

BITI SRETAN: JA LJUBIM ZA VJEČNOST

Dani prolaze, brzo i sigurno. Minut za minutom naš život se iscrpljuje, zatim se ruši. Sa snovima, koji neumoljivo bježe, padaju u veliki bezdan prošlosti jedna po jedna nade, koje nisu imale drugog predmeta ni drugog temelja nego samo zemlju.

Moja riznica nema šta da se boji vremena ni same smrti. Ona je zaklonjena od njihova udara. Prispjet ću s njom na obale vječnosti.

Moja riznica, to je moja ljubav. Moja ljubav prema Isusu, u prvom redu. Zatim, kalamljenje na ljubav prema Isusu, živeći od te ljubavi, vječne kao i on, i po njemu, moje drage i svete nježnosti.

Dan, koji prolazi, donosi mi i ostavlja porast ljubavi; daleko od toga da osiromaši moju riznicu, on je obogaćuje.

Smrt će mi donijeti okrunjenje, razvoj, sigurnost ljubavi.

Moja ljubav je jedino dobro, koje ja cijenim, jedino u koje sam stavio svoju sreću i radost. Ja sam je povjerio Isusu i Mariji, koji će mi je čuvati. Ko će biti toliko drzak i snažan da mi je iz njihovih ruku ugrabi?

Prema tome ponosno govorim sa sv. Pavlom: „Ni smrt, ni život... ni sadašnjost, ni budućnost... ne mogu me rastaviti od božanske ljubavi“ (Rim. 8. 38., 39.), koja me ujedinjuje sa Isusom, niti išta od onoga, što je ljubav Isusova stavila u moje srce.

XIII

BITI SRETAN U NEZNATNOSTI

Postoji jedna neznatnost, od koje ponos strahuje, no nema pravo. Ova neznatnost sastoji se u tome, da nas ljudi ne drže ni za što. Vjera i ljubav morale bi mi pomoći, da u tom nalazim radost. Barem će me naučiti, da me ne utuče.

Neka sam prezren, nepriznat, zaboravljen, neka prema meni izostane odgovarajuća pažnja, neka se ne vodi računa o mojoj volji, o mojim željama, o mojim pravima, neka mi se posvećuje najmanja pažnja: toliko boli prirođenoj oholosti, srcu također.

Ali po tom ličim na prezrenog Isusa, i moj skroman i velikodušan prijam razveseljuje njegovo srce. Tako ja dobijam više nego što gubim: ja mijenjam jedno zadovoljstvo vlastite ljubavi za radost ljubavi.

Ima i druga vrst neznatnosti, koja je, u sebi, odista strašna: to je moje neznanje, moja nemoć,

moje slabosti i duševni nedostaci. Hoću li radi toga biti nemiran? Oh, ne. Isus može naknaditi sve što mi nedostaje. A on će to i učiniti, jer ja ga za to molim ponizujuć se pred njim, a on ne zna odoljeti mojoj poniznoj molitvi. Opasnost je dakle otklonjena. Preostaje mi samo da radosno posvjedočim svoje povjerenje u svog Spasitelja i da slavim njegovu milosrdnu dobrotu na zemlji i na nebu.

Da, o Isuse, ja rado pristajem, da budem vrlo malen, da tvoja veličina, tvoja snaga i tvoja ljubav odsijevaju i da budu uzvišeni u meni.

XIV.

BITI SRETAN U TRPLJENJU

Trpljenje straši. I sam Isus je drhtao, ni on se nije ustegao od tog poniženja. Istina da je njegov kalež bio vrlo gorak i njegov križ vrlo težak! Ali on bijaše Bog i čega se mogla bojati njegova neizmjerna snaga? Ipak je u smrtnoj stisci i potištenosti vapio... Što je dakle čudno, kad je moja slabost podvrgnuta strahu i umoru?

Ne, trpljenje mi samo u sebi ne može biti prijatno. Ja sam ga međutim primio... jer mi dolazi od Isusa... jer me čini sličnim Isusu... jer me označuje znakom Isusovim... jer popravlja bol što je zadadoh Isusu... jer mi zaslužuje Isusov blagoslov... jer zasvjedočuje

moju ljubav spram Isusu . . . jer ga podnosim sa Isusom . . . jer me ono ujedinjuje sa Isusom.

Isus je odabrao i izmjerio moj današnji križ, moj križ svakog dana . . . Ja ga primam kao dar njegove ljubavi i poklanjam ga njemu kao dar moje ljubavi . . . I tako, čak do moje boli, on u tome nalazi radost ljubavi . . .

O Isuse, koji ideš na Kalvariju, uzmi me za ruku, da ne zaostanem, da ne klonem na putu. Daj mi pomoć i utjehu, ako misliš, da mi treba, ali daj mi osobito velikodušnu ljubav, koja se prima da trpi s tobom i za tebe!

XV

BITI SRETAN U DUHOVNOJ TMUŠI

Je li pravo trpljenje, kad trpim, a ti me tješiš, o Isuse? Slast tvog očinskog milovanja tolika je, da se muka skoro zaboravlja.

Ali trpjeti, kad si ti gluh i nijem, kad se čini, da ne čuješ moju tužbu ni moju molitvu, i kad ne čujem tvoj odgovor, to je smrtna muka . . . Pa ipak, ako ti hoćeš, ja i to hoću.

Bože moj, ja tebe ljubim, a ne tvoje utjehe! O moj Ljubljeni, ako se tebi svidi da me pustiš u noći, da bih ti dokazao i povećao čistoću svoje ljubavi i njenu velikodušnost, neka bude tvoja sveta, divna i ljubezna volja! . . .

Ja ću te tražiti kroz tmine i tražeći tebe

znat ću i vjerovat ću čvrsto, da si sa mnom. Akcidenti nisu važni, samo ako nijesam odijeljen od tebe.

I u najtamnijoj noći ti ostaješ, ti ćeš ostati uvijek moje svijetlo po poslušnosti, koja mi govori u tvoje ime. I to je tako velika zasluga u tvojim očima: vjerovati u poslušnost i dati se voditi njome, dok stupam strašnom tamom!

Duševni mir, mir sačuvan uprkos svemu, postaje snaga vjere i plemenitost ljubavi. Moja vjera i moja ljubav, ja sam ti ih poklonio, o Isuse, i ne ću ih nikad uzeti natrag. Čuvaj me, o Svemogući, od svih mojih slabosti!

XVI

BITI SRETAN NA ČAST ISUSU

Oni, pored kojih živim, o Isuse, znadu, da je moja ljubav prema tebi zanimanje. I ja sam, držeći se posve granica, koje mi određuju diskrecija, čednost, jednostavnost, hoću baš da se zna, da sam tvoj, savim tvoj, jer ja se tebe, o moj Ljubljeni, ne stidim!

Ali, odsad, pridonosim i ja nešto malo tvojoj slavi. —

Ako, ulazeći u koju kuću, vidiš zadovoljstvo na licu sluga, nepomućenu radost u pogledu djece, imat ćeš dobro mišljenje o gospodaru, o ocu. — Ja sam tvoj sluga, ja sam tvoje dijete. Tebe će

dakle suditi po mojim riječima, po mojem vladanju, po mojem držanju. Hoću li se saglasiti s time da te drže strogim i tvrdim gospodarom, koji obećaje mir, a ne daje ga? Ocem, koji ne zna usrećiti svojih?

Kad bih mogao, ja bih htio — ne radi sebe, nego radi tebe — da te proslavim velikim vrlinama. Štaviše ja bih htio, kad me ljudi vide da kažu: „Isus je dobar... Oni koji ga ljube imaju mirno srce i smirenu dušu... Dobro je služiti i ljubiti Isusa".

Ja ću biti jedna sasvim sitna ljubičica, ali ću prosipati tvoj miris, pa će o tebi ljudi govoriti dobro, pa će tkogod možda tebe i zavoljeti. O moja ljubavi, daj da tako privlačim ljude k tebi!

XVII

BITI SRETAN NA RADOST ISUSU

Uprkos svim potresima života... po miru što ga Isus dava... na dnu, sasvim na dnu moje duše, u onoj mjeri, koja odgovara kušnji, naći ću sreću... i Isus će tada biti sretan.

Moja sreća će biti radost Isusu, zato što onaj koji ljubi želi sreću onima koje ljubi.

Moja sreća će biti radost Isusu, jer će ona biti plod njegove ljubavi prema meni, a ljubavi je tako slatko kad može koga usrećiti!

Moja sreća će biti radost Isusu, jer će ona

biti plod moje ljubavi prema njemu, a Isusu je drago što ja svoju sreću stavljam u to da ga ljubim.

Moja sreća će biti radost Isusu, jer će ona biti moj himan zahvalnosti, a zahvalnost razveseljuje srce, koje ljubi.

Moja sreća će biti radost Isusu, jer će se moje srce, tako prošireno zanositi sve većom ljubavlju.

Moja sreća će biti radost Isusu, jer radost, još i ona bolna u žrtvama što ih je nametnula ljubav, jest savršenstvo ljubavi...

O Isuse, moja ljubavi i moja sreće, ostvari najveću želju, koju si izrazio na Zadnjoj Večeri: učini da tvoja radost, božanska radost, koju ti jedini možeš dati, bude u meni potpuna (Iv. 17. 13.) na radost tvoga srca. Amen!

SADRŽAJ

	Str.
Moj program	9
Ljubiti	
I. Ljubiti Isusa mog Boga	13
II Ljubiti Isusa Boga Stvoritelja	14
III. Ljubiti Isusa moga stvoritelja	15
IV. Ljubiti Isusa providnost	16
V. Ljubiti Isusa, koji me oduvijek ljubi	17
VI. Ljubiti Isusa poradi njegova ljubeznog čovještva	18
VII. Ljubiti Isusa poradi njegova divnog čovještva	19
VIII. Ljubiti Isusa moga brata	20
IX. Ljubiti Isusa sina Marijina	21
X. Ljubiti Isusa mog brata po Mariji	22
XI. Ljubiti Isusa mog osloboditeljа	23
XII. Ljubiti Isusa mog osloboditeljа	24
XIII. Ljubiti Isusa mog spasiteljа	25
XIV. Ljubiti Isusa mog otkupiteljа	26
XV. Ljubiti Isusa gosta u svetohraništu	27
XVI. Ljubiti Isusa Boga mojih pričesti	28
XVII. Ljubiti Isusa, koji me je ljubio	29
XVIII. Ljubiti Isusa, koji mi prašta	30
XIX. Ljubiti Isusa mog prijateljа	31
XX. Ljubiti Isusa, koji me je odabrao	32
XXI. Ljubiti Isusa suprugа i vjerenika moje duše	33
XXII. Ljubiti Isusa, koji mi nareduje, da ga ljubim	34
XXIII Ljubiti Isusa, koji me poliče, da ga ljubim	35
XXIV. Ljubiti Isusa, koji treba moje srce	36
XXV Ljubiti Isusa to je sve moje savršenstvo	37
XXVI. Ljubiti Isusa to je sva moja veličina	38

XXVII Ljubiti Isusa to je slast mog života 39
XXVIII Ljubiti Isusa to je moje nebo na zemlji 40
XXIX. Ljubiti Isusa po Duhu Svetom 41
XXX. Ljubiti Isusa po Mariji . 42

Služiti

I. Služiti biti koristan: . . 47
II. Služiti kao Marija . . 48
III. Služiti kao Isus . . 49
IV. Služiti Isusu . . . 50
V. Služiti: činiti djelo Isusovo 51
VI. Pribavljati srca Isusu . 52
VII. Služiti: spasiti duše, koje ljubim 53
VIII. Služiti: slušati kao Isus . 54
IX. Služiti: slušati Isusa . . 55
X Služiti: ne birati . . 56

Biti sretan

I. Biti sretan: Isus mi obećaje mir 59
II. Biti sretan: Isus me ljubi . 60
III. Biti sretan: Ja ljubim Isusa . 61
IV. Biti sretan: Isus je sa mnom 62
V. Biti sretan: Moja prošlost pripada Isusu . . . 63
VI. Biti sretan: Moja budućnost pripada Isusu 64
VII. Biti sretan: Ja moram umrijeti i ići k Isusu 65
VIII. Biti sretan: Isus mi daje svagdanji kruh . . 67
IX Biti sretan: Isus me naučio moliti 68
X. Biti sretan: Isus me čuva . . 69
XI. Biti sretan: Isus me povjerio Mariji 70
XII. Biti sretan: Ja ljubim za vječnost . 71
XIII. Biti sretan u neznatnosti . . 72
XIV. Biti sretan u trpljenju . . 73
XV. Biti sretan u duhovnoj tmuši . 74
XVI. Biti sretan na čast Isusu . . 75
XVII. Biti sretan na radost Isusu . . 76